

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 402.

Lovte Session.

94de Møde.

Mandagen den 28de Januar Kl. 12.

(Forfat.)

Beck: Jeg skal kun med Hensyn til Hovedindholdet af det Foredrag, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavns 6te Valgkreds (Bligen-Finecke), kortelig bemærke, at jeg ikke tror, at det lille danske Folk kan gjøre sin Sag en større Tjeneste, end ved netop under de nuværende Omstændigheder at vise det Mød og den Tillid til sin Fremtid, at vedtage Udførelsen af et Foretagende af en saa storartet Beskaffenhed som det, der her er Tale om.

Tscherning: Mød, viist paa den Maade, vilde kaldes Overmød; Mød til nu at give de Penge ud, som man maaskee snart kunde behøve i vigtigere Anliggender, det vilde ikke være at vise Mød, men at handle saa uklogt, som man kun kunde handle. Men det foreligger slet ikke; det ligger til Regjeringen; det er det, Regjeringen maa vide, før den gaaer ind paa Udførelsen af Foretagendet; men hvad vi have at undersøge, det er, om det i det Hele er et forstandigt finantstelt Foretagende, i Forbindelse med, om det hele Jernbaneforetagende, der her foreligger, iøvrigt er brugbart eller ikke. Den ærede Minister har gjentagne Gange sagt, at jeg har meent, at Jernbanen vilde forrente 2 pCt.; alle de ærede Medlemmer, som have været tilstede under Forhandlingerne om Jernbaneloven, ville erindre, at jeg har forudsagt,

at den slet ikke vilde forrente sig, og ved denne Sags Behandling har jeg sagt: Det Høieste, vi kunne tænke os, at den maaskee kan komme til at forrente, maatte dog ikke være højere end det, Jernbanen i Slesvig forrenter, thi Jernbanen ligger under mindre heldige Omstændigheder end den slesvigste Jernbane, og hvad denne Bane gav, antog jeg var ikke engang 2 pCt. Naar man nu vender disse Ord om og siger, at jeg har beregnet, at Jernbanen vilde give 2 pCt., saa er det en ganske urigtig Anvendelse af min Fremstilling. Jeg antager, at Jernbanen, staaende alene, ikke vil betale sig, og at den om 25 Aar heller ikke vil betale sig, men det er ialtfald en Skjønssag. Saameget vide vi nu af Ministerens Erklæring, at dersom den om 25 Aar ikke giver noget Overskud, saa have vi ved den foreliggende Lov gjort en maadelig Forretning; vi have beholdt den samme Bane og skulle da atter betale en heel Deel. Ved at gaae ind paa det foreliggende Forslag overtage vi Jernbanen paa ugunstigere Vilkaar end de, hvorunder vi nu have den, idet vi nemlig give Mere for at faae den bygget, end den vilde koste os om 25 Aar, isald den da ikke gav noget Overskud, og Forholdet ved ikke at gaae ind paa denne Forretning vilde være endnu gunstigere for os, hvis vi ikke havde indladt os paa at participere eller ved Monarchiets Finantsminister vare komne til, idetmindste for vore 62 pCt., at deeltage i det andet uheldige Foretagende. Altsaa alene betragtet fra den simple Udgifter Side finder jeg, det er et uheldigt Foretagende. Men der er ogsaa noget andet ved at give sine Statsgjeldspapirer ud istedetfor at give en simpel